

Av **eldste Russell M. Nelson**
i De tolv apostlers quorum

Opphold profetene

Vår oppholdelse av profeter er en personlig beslutning om at vi vil gjøre vårt ytterste for å støtte deres profetiske prioriteringer.

President Eyring, takk for ditt lærerike og inspirerende budskap. Mine kjære brødre og søstre, takk for deres tro og hengivenhet. I går ble vi alle oppfordret til å oppholde Thomas S. Monson som profet og president for Herrens kirke. Og ofte synger vi: "Ha takk for profeten du sendte."¹ Forstår dere og jeg virkelig hva det betyr? Tenk hvilket privilegium Herren har gitt oss ved å kunne oppholde hans profet, hvis råd vil være ufordervet, usminket, aldri motivert av personlige mål og fullstendig sant!

Hvordan oppholder vi egentlig en profet? Lenge før han ble Kirkens president, forklarte president Joseph F. Smith: "Det er en viktig plikt som påhviler de hellige som... oppholde[r] Kirkens autoriteter, at de ikke bare gjør det ved å rekke opp hånden, som bare er et ytre uttrykk, men også i *gjerning* og sannhet."²

Jeg husker godt min mest unike "gjerning" for å oppholde en profet. Som lege og hjertekirurg hadde jeg ansvar for å utføre åpen hjertekirurgi på president Spencer W. Kimball i 1972, da han var fungerende president for De tolv apostlers quorum. Han trengte en svært komplisert operasjon. Men jeg hadde ingen erfaring med å gjøre et slikt inngrep på en 77 år

gammel pasient med hjertesvikt. Jeg ville ikke anbefale operasjonen, og dette fortalte jeg president Kimball og Det første presidentskap. Men i tro valgte president Kimball å bli operert, bare fordi Det første presidentskap rådet ham til det. Dette viser hvordan han oppholdt sine ledere! Og beslutningen hans fikk meg til å skjelve!

Takket være Herren lyktes operasjonen. Da president Kimballs hjerte begynte å slå igjen, var det med stor kraft! I det øyeblikket fikk jeg et tydelig vitnesbyrd om at denne mannen en dag skulle bli Kirkens president!³

Dere kjenner utfallet. Bare 20 måneder senere ble president Kimball Kirkens president. Han sørget for fremadrettet og fryktløst lederskap i mange år.

Siden den gang har vi oppholdt Ezra Taft Benson, Howard W. Hunter, Gordon B. Hinckley og nå Thomas S. Monson som Kirkens president – profeter i enhver betydning av ordet.

Mine kjære brødre og søstre, om gjenopprettelsen gjorde noe, knuste den den eldgamle myten at Gud hadde sluttet å snakke med sine barn. Ingenting kunne vært lenger unna sannheten. En profet har stått i spissen for Guds kirke i alle evangelieutdelinger, fra Adam til i dag.⁴ Profeter vitner om Jesus Kristus – om hans

guddommelighet og om hans jordiske misjon og tjenestegjerning.⁵ Vi hedrer profeten Joseph Smith som denne siste evangelieutdelings profet. Og vi hedrer hver av dem som har etterfulgt ham som Kirkens president.

Når vi oppholder profeter og andre ledere,⁶ benytter vi loven om felles samtykke, for Herren sa: "[Det skal ikke] bli gitt noen å gå ut og forkynne mitt evangelium eller bygge opp min kirke uten at han er ordinert av en som har myndighet, og som kirken vet har myndighet og er blitt behørig ordinert av kirkens ledere."⁷

Dette gir oss som medlemmer av Herrens kirke, tillit og tro mens vi gjør alt vi kan for å følge Skriftenes formaning om å gi akt på Herrens røst⁸ slik den kommer ved hans tjenere profetenes røst.⁹ Alle ledere i Herrens kirke kalles ved riktig myndighet. Ingen profet eller noen annen leder i denne kirke, for den saks skyld, har noen gang kalt seg selv. Ingen profet har noensinne blitt valgt. Herren gjorde dette klart da han sa: "Dere har ikke utvalgt meg, men jeg har

utvalgt dere.”¹⁰ Dere og jeg kan ikke “stemme” på ledere i Kirken på noe plan. Vi har imidlertid anledning til å oppholde dem.

Herrens måte er forskjellig fra menneskenes måte. Menneskenes måte fjerner personer fra embeder eller stillinger når de blir gamle eller funksjonshemmet. Men menneskenes måte er ikke og vil aldri bli Herrens måte. Vår oppholdelse av profeter er en personlig beslutning om at vi vil gjøre vårt ytterste for å støtte deres profetiske prioriteringer. Vår oppholdelse er en ed-lignende indikasjon på at vi anerkjenner deres kall som profet som berettiget og bindende for oss.

26 år før han ble Kirkens president sa eldste George Albert Smith: “Den forpliktelse vi inngår når vi løfter våre hender... er meget hellig. Det betyr *ikke* at vi i stillhet vil gå vår egen vei mens vi er villige til å la Herrens profet lede dette verk... [Det betyr] at vi vil stille oss bak ham, vi vil be for ham, vi vil forsvare hans gode navn, og vi vil gjøre alt vi kan for å gjennomføre hans instruksjoner slik Herren vil lede ham til å instruere oss.”¹¹

Den levende Herre leder sin levende kirke!¹² Herren åpenbarer sin vilje for Kirken til sin profet. I går, etter at vi ble oppfordret til å oppholde Thomas S. Monson som Kirkens president, fikk vi også anledning til å oppholde ham, rådgiverne i Det første presidentskap og medlemmene av De tolv apostlers quorum som profeter, seere og åpenbarere. Tenk på det! Vi oppholder 15 menn som Guds profeter! De har alle prestedømsnøkler som noensinne har blitt overdratt til mennesker i denne evangelieutdeling.

Det at 15 menn er kalt til det hellige apostelembedet, gir stor beskyttelse for oss som medlemmer av Kirken. Hvorfor? Fordi disse ledernes avgjørelser må være enstemmige.¹³ Kan dere forestille dere hvordan Ånden må påvirke 15 menn for å få til enstemmighet? Disse 15 mennene har variert utdanning og yrkesbakgrunn, med forskjellige meninger om mange ting. Tro meg! Disse 15 mennene – profeter, seere og åpenbarere – vet hva Herrens vilje er når de oppnår enstemmighet! De er fast bestemt på å sørge for at Herrens vilje virkelig blir utført. Herrens bønn danner mønsteret for

hver av disse 15 mennene når de ber: “Skje din vilje, som i himmelen, så og på jorden.”¹⁴

Apostelen med lengst ansiennitet i en apostels embede presiderer.¹⁵ Dette systemet med ansiennitet vil vanligvis bringe eldre menn til embedet som Kirkens president.¹⁶ Det sørger for kontinuitet, modenhet, erfaring og omfattende forberedelse med Herrens veiledning.

Kirken i dag har blitt organisert av Herren selv. Han har sørget for et bemerkelsesverdig styresett som gir overskudd og reservekapasitet. Dette systemet sørger for profetisk lederskap selv når de uunngåelige sykdommer og funksjonshemninger kommer med årene.¹⁷ Det er rikelig med motvekt og sikringstiltak så ingen noensinne kan lede Kirken på villspor. Overordnede ledere blir stadig undervist slik at de en dag er rede til å sitte i de høyeste rådsforsamlinger. De lærer å høre Herrens røst ved Åndens hvisken.

Da han var førsterådgiver til president Ezra Taft Benson, som da nærmet seg slutten av sitt jordeliv, forklarte president Gordon B. Hinckley:

“Prinsipper og fremgangsmåter som Herren har iverksatt for å lede sin kirke, tar forholdsregler for enhver... omstendighet. Det er viktig... at det ikke er noen tvil eller betenkeligheter med hensyn til Kirkens ledelse og utøvelsen av de profetiske gaver, herunder retten til inspirasjon og åpenbaring for å administrere Kirkens saker og programmer, når presidenten er syk eller ikke er i stand til å fungere fullt ut.

Det første presidentskap og De tolv apostlers råd, som er kalt og ordinert til å inneha prestedømmets nøkler, har myndighet til og ansvar for å lede Kirken, til å forrette dens ordinanser, til å forklare dens lære og til å stadfeste og videreføre dens praksis.”

President Hinckley fortsatte:

“Når presidenten er syk eller ikke i stand til å fungere fullt ut i alle plikter i sitt embede, utgjør hans to rådgivere Det første presidentskaps quorum. De fortsetter med presidentskapets daglige arbeid...”

Men store spørsmål om retningslinjer, fremgangsmåter, programmer eller lære overveies grundig og med bønnens hjelp av Det første presidentskap og De tolv sammen.”¹⁸

I fjor, da president Monson nådde milepælen 5 år som Kirkens president, reflekterte han over 50 år med tjeneste som apostel, og uttalte følgende: “Alderen innhenter til slutt oss alle. Vi slutter oss imidlertid til kong Benjamin, som sa: ‘Jeg er, akkurat som dere, utsatt for alle slags skrøpeligheter på legeme og sinn. Likevel er jeg

blitt valgt... og innviet av min far... og er blitt holdt oppe og bevart ved hans makeløse kraft for å tjene dere med all den makt, det sinn og den styrke som Herren har gitt meg’ (Mosiah 2:11).”

President Monson fortsatte: “Til tross for eventuelle helseproblemer som måtte komme til oss, til tross for svakhet i kropp eller sinn, tjener vi etter beste evne. Jeg forsikrer dere om at Kirken er i gode hender. Ordningen for Det første presidentskaps og De tolv [apostlers] quorums råd sikrer [oss] at den alltid vil være i gode hender, og derfor, uansett hva som skjer, trenger ingen å bekymre seg eller frykte. Vår Frelser Jesus Kristus, som vi følger, som vi tilber, og som vi tjener, står alltid ved roret.”¹⁹

President Monson, takk for disse sannhetene! Og takk for ditt liv med eksemplarisk og hengiven tjeneste. Jeg skal driste meg til å tale for Kirkens medlemmer over hele verden i vårt forenede og oppriktige uttrykk for takknemlighet for deg. Vi hedrer deg! Vi er glad i deg! Vi oppholder deg, ikke bare med oppløftede hender, men av hele vårt hjerte og med innviet arbeid. Ydmykt og inderlig “[ber vi] til Gud for deg, du vår profet”²⁰ I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. “Ha takk for profeten du sendte,” *Salmer*, nr. 19.
2. *Læresetninger fra Kirkens presidenter* – Joseph F. Smith (1998), 211; uthevelse tilføyd. Denne uttalelsen ble gitt i 1898, da president Smith var annenrådgiver i det første presidentskap.
3. For ytterligere informasjon, se Spencer J. Condie, *Russell M. Nelson: Father, Surgeon, Apostle* (2003), 153–56.
4. Se Veiledning til Skriftene, “Evangelieutdeling.”
5. Mange profeter forutsa Herrens komme, herunder Lehi (se 1 Nephi 1:19), Nephi (se 1 Nephi 11:31–33; 19:7–8), Jakob (se Jakobs bok 4:4–6), Benjamin (se Mosiah 3:5–11, 15), Abinadi (se Mosiah 15:1–9), Alma (se Alma 40:2) og lamanitten Samuel (se Helaman 14:12). Før Frelseren ble født i Betlehem, forutså de hans

- sonoffer og hans påfølgende oppstandelse.
6. Prinsippet med å oppholde ledere er grunnleggende i Herrens kirke. En person blir oppholdt før han eller hun blir beskikket til et kall eller ordinert til et embede i prestedømmet.
  7. Lære og pakter 42:11. Praksisen med å oppholde våre ledere ble innført 6. april 1830, da Kirken ble organisert, og i mars 1836, da medlemmene av Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum ble oppholdt før han eller hun blir beskikket (se *History of the Church*, 2:417).
  8. Mormons bok advarer mot farer hvis vi ignorerer profeters læresetninger. Der leser vi at "den store og rommelige bygningen forestilte verdens stolthet, og den falt, og dens fall var meget stort. Og Herrens engel talte... og sa: Slik skal alle nasjoner, slekter, tungemål og folk som kjemper mot Lammets tolv apostler, bli ødelagt" (1 Nephi 11:36).
  9. Se Daniel 9:10; Amos 3:7; Lære og pakter 21:1, 4–5; 124:45–46.
  10. Johannes 15:16. Den femte trosartikkel forklarer: "Vi tror at en mann må kalles av Gud, ved profeti og ved håndspåleggelse av dem som har myndighet for å kunne forkynde evangeliet og forrette dets ordinanser."
  11. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – George Albert Smith* (2011), 64; uthevelse tilføyd. Dette sitatet kom fra en konferansetale av eldste George Albert Smith i 1919. Han ble Kirkens president i 1945.
  12. Se Lære og pakter 1:30, 38.
  13. Se Lære og pakter 107:27.
  14. 3 Nephi 13:10; se også Matteus 6:10; Lukas 11:2.
  15. Når Kirkens president dør, blir Det første presidentskap oppløst, og rådgiverne inntar sine plasser i De tolv apostlers quorum. De tolv quorum presiderer da over Kirken frem til Det første presidentskap blir reorganisert. Denne perioden er kjent som en apostolisk overgang. Historisk sett har denne perioden variert i lengde fra fire dager til tre og et halvt år.
  16. Naturligvis gjaldt ikke dette mønsteret med suksessjon Joseph Smiths kall, som var forutordinert til å være gjenopprettelses profet og Kirkens første president (se 2 Nephi 3:6–22; se også Abraham 3:22–23).
  17. Vi vet at Herren selv kan kalle hvem som helst av oss hjem når han velger det.
  18. Gordon B. Hinckley, "God Is at the Helm," *Ensign*, mai 1994, 54; se også Gordon B. Hinckley, "He Slumbers Not, nor Sleeps," *Ensign*, mai 1983, 6.
  19. "Message from President Thomas S. Monson," *Church News*, 3. feb. 2013, 9.
  20. "Vi ber til Gud for deg," *Salmer*, nr. 15.

Av Carol F. McConkie

Førsterådgiver i Unge kvinners generalpresidentskap

Etterlev profetenes ord

For å være i harmoni med himmelens guddommelige hensikter, oppholder vi profeten og velger å leve ifølge hans ord.

Vår himmelske Fader elsker alle sine barn og ønsker at de skal kjenne og forstå hans plan for lykke. Derfor kaller han profeter, de som har blitt ordinert med kraft og myndighet til å handle i Guds navn for å frelse hans barn. De er sendebud om rettferdighet, vitner om Jesus Kristus og hans forsonings uendelige kraft. De har nøklene til Guds rike på jorden, og godkjenner utførelse av frelsende ordinanser.

I Herrens sanne kirke "er det aldri mer enn én på jorden til enhver tid som denne myndighet og disse prestedømmets nøkler er overdratt til."¹ Vi oppholder President Thomas S. Monson som vår profet, seer og åpenbarer. Han åpenbarer Herrens ord for å veilede og lede hele Kirken. President J. Reuben Clark jr. forklarte: "Kirkens president... alene har rett til å motta åpenbaringer for Kirken."²

Med hensyn til den levende profet befaler Herren medlemmene av sin kirke:

"Derfor skal dere, kirken, gi akt på alle de ord og befalinger som han skal gi dere etter hvert som han mottar dem og vandrer i all hellighet for meg,

for hans ord skal dere motta som om de kom fra min egen munn, i all tålmodighet og tro.

For ved å gjøre disse ting skal helvetes porter ikke få makt over dere."³

For å være i harmoni med himmelens guddommelige hensikter, oppholder vi profeten og velger å leve ifølge hans ord.

Vi oppholder også president Monsons rådgivere og De tolv apostlers quorum som profeter, seere og åpenbarere. "De har rett, makt og myndighet til å forkynde [Herrens] sinn og vilje... underlagt Kirkens president."⁴ De taler i Kristi navn. De profeterer i Kristi navn. De gjør alle ting i Jesu Kristi navn. I deres ord hører vi Herrens røst, og vi føler Frelserens kjærlighet. "Og hva som helst de taler når de er drevet av Den Hellige Ånd, skal være hellig skrift... og Guds kraft til frelse."⁵ Herren selv har sagt: "Enten ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det være det samme."⁶

Vi er takknemlige for en kirke som er "bygd opp på apostlenes og profetenes grunnvoll, og hjørnesteinen er Kristus Jesus selv."⁷ Herrens hus er et ordens hus, og vi trenger aldri å bli villedet med hensyn til hvor vi skulle lete etter svar på våre spørsmål, eller usikre på hvilken røst vi skulle følge. Vi trenger ikke la oss "kaste og drive omkring av hver lærdoms vind."⁸ Gud åpenbarer sitt ord gjennom sine ordinerte tjenere, "for at de hellige